

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/117/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010658
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému C. K. K., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.07.2020, sp. zn. 1Pp/120/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie sa **z r u š u j e**.

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného C. A I K. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený C. K. K. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/29/2017 zo dňa 11.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/65/2017 zo dňa 08.08.2017, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák. vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý má po započítaní väzby predpokladane vykonať 27.01.2022. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní odo dňa 27.05.2020.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2020 po vypočutí odsúdeného a vykonaní ďalších dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 1Pp/120/2020 tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmiennečne prepustil odsúdeného C. K. K., nar. XX.XX.XXXX z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vyššie citovaným rozhodnutím súdu a podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov s príkazom podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, ktorú písomne odôvodnil s poukazom na nesplnenie obidvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie u odsúdeného. Opierajúc sa o hodnotenie vypracované riaditeľom ÚVTOS Dubnica nad Váhom, je prokurátor názoru, že odsúdený vykonával svoj doterajší trest len čiastočne v súlade s pravidlami a stanovami ústavu, nakoľko jeho správanie voči personálu nebolo vždy slušné, presadzoval svoje potreby nie prijateľnou formou, a interné predpisy porušil viackrát, najmä čo sa týkalo ustrojenosti. Bol disciplinárne jedenkrát odmenený, ale aj jedenkrát disciplinárne potrestaný. Ďalej poukázal na vyhodnotenú riziko resocializačného zlyhania, ktoré bolo vyhodnotenú ako nepriaznivé vzhľadom na vysoké riziko sociálneho zlyhania, pričom ak sa prirába k tomu aj skutočnosť, že odsúdený má nekritický

postoj k spáchanej trestnej činnosti, a tiež problémy s etablovaním sa na pravidlá ústavu, potom nie je daná záruka u odsúdeného, že povedie na slobode riadny život. Záverom dodal, že prvoradým kritériom na rozhodovanie o žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdeného je hodnotenie ústavu, v ktorom si odsúdený svoj trest odpykáva. Z hodnotenia pritom vyplýva, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom ho ústav neodporučil súdu podmiennečne prepustiť. Na základe uvedeného preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že zamietne návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že nemožno súhlasiť s argumentáciou prokurátora v tom, že súd by mal byť hoci len implicitne, viazaný hodnotením ústavu. Zákonodarca zveril kompetenciu na rozhodovanie o návrhu na podmiennečné prepustenie jedine súdu. Pritom so závermi hodnotenia ústavu sa nemôže stotožniť, považuje ho za nepreskúmateľné a obsah hodnotenia nepovažuje za taký, ktorý by bránil vyhoveniu jeho návrhu o podmiennečné prepustenie. S poukazom na námietky prokurátora ďalej uviedol, že z hodnotenia nevyplýva ako mal byť k svojej trestnej činnosti nekritický, pritom skutok aj priamo pred súdom oľutoval. Pokiaľ ide o nie vždy slušné správanie voči personálu ústavu, tak na preskúmanie tohto tvrdenia v hodnotení absentujú konkrétne skutkové okolnosti bez ktorých nie je možné také správanie konštatovať, a nie to ešte stanoviť jeho závažnosť. K jeho údajnému neslušnému správaniu poukázal aj na konštatovanie jeho nekonfliktnosti, čím tak údajné nie vždy slušné správanie v tomto smere vyznieva nepresvedčivo. K záveru o vyššom riziku sociálneho zlyhania uviedol, že tento je nesprávny a diskriminačný v dvoch bodoch, a to že je muž, a že má základné vzdelanie. V tomto smere poukázal na to, že je Kurd, pričom príslušnosť k tejto menšine zo strany vlád krajín ako Irak, Sýria, Turecko a Irán viedlo k prenasledovaniu a diskriminovaniu, a nevytvoreniu podmienok na vzdelávanie mládeže. To, že je bez základného vzdelania mu však nikdy nebránilo v začlenení sa do pracovného procesu a pracoval aj pred jeho zadržaním, pričom má u rovnakého zamestnávateľa zabezpečené ubytovanie a aj prácu i v prípade jeho prepustenia z výkonu trestu. Záverom poukázal na kladné skutočnosti vyplývajúce z hodnotenia ústavu, ako aj na skutočnosť, že vo výkone trestu je po prvýkrát, na základe čoho možno dospieť k záveru o jeho náprave a očakávanej možnosti vedenia riadneho života v budúcnosti.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu spisom predložená 31. augusta 2020, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2020 podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že podaná sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. b) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd na rozdiel od právneho názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného C. Al K. uvedené v ustanovení § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona kumulatívne splnené neboli. Síce odsúdený vykonal dve tretiny uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody dňa 27.05.2020 a teda formálna podmienka na jeho podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, tu krajský súd zistil z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktoré podrobne citoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí, že síce nie je hodnotený výslovne negatívne, avšak krajský súd nemohol opomenúť dôležitý fakt, a to, že správanie a vystupovanie odsúdeného, aj napriek určitým pozitívnym výsledkom počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, je potrebné korigovať, keďže z jeho strany došlo viackrát k porušeniu interných predpisov ústavu a musel byť upozorňovaný na dodržiavanie ustrojenosti, poriadku v osobných veciach, nenastúpil na výdaj stravy a nemal pri sebe preukaz odsúdeného. Čo sa týka stanoveného programu zaobchádzania,

odsúdený má rezervy práve v bode edukácia, z dôvodu výskytu opakovaných nedostatkov pri plnení interných noriem a nekritického postoja k trestnej činnosti a v časti zaraďovanie do práce pre opakované porušenia pracovnej disciplíny. V minulosti bol za porušovania pracovnej disciplíny, keď nenastúpil načas do práce a nedodržiaval technologický postup i disciplinárne potrestaný. Disciplinárne odmenený bol jedenkrát. Riziko sociálneho zlyhania bolo hodnotené ako vysoké a resocializačná prognóza ako nepriaznivá, keďže boli indikované také rizikové faktory ako závažnejšia trestná činnosť, ku ktorej má odsúdený nekritický postoj, dlhodobá absencia legálneho zamestnania a príjmu a žiadne vzdelanie. Jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody preto nebolo riaditeľom ústavu doporučené. Z vyššie uvedeného hodnotenia vyplýva, že správanie odsúdeného a plnenie povinností vo výkone trestu vykazuje síce určité polepšenie, no z komplexného hľadiska odsúdený v stanovenom programe zaobchádzania vykazuje rezervy týkajúce sa jeho prevýchovy a naplneniu účelu trestu odňatia slobody. Aktuálne teda ešte nemožno skonštatovať, že by odsúdený svojim vzorným plnením povinností a najmä správaním vo výkone trestu také polepšenie, ktoré by odôvodňovalo záver, že doposiaľ vykonaným trestom u odsúdeného došlo k naplneniu jeho účelu. V tej súvislosti je nutné uviesť, že od začiatku nie krátko výkonu trestu mu bola udelená len jedna disciplinárna odmena.

Podľa názoru krajského súdu v zhode so sťažnostnými námietkami prokurátora je preto potrebné zvýrazniť, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmienenom prepustení, ktorý musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čo však u odsúdeného C. Al K. tak nie je. Krajský súd poukazuje na to, že odsúdený bol už dvakrát súdne trestaný, pričom pri prvom odsúdení Okresným súdom Bratislava I mu bol pre trestný čin výtržníctva uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, so skúšobnou dobou 2 roky, ktorá mu plynula do 15.10.2017. Pritom skutku, pre ktorý aktuálne trest vykonáva, sa odsúdený dopustil dňa 26.01.2017, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo vedie ku konštatovaniu, že sa u neho jedná o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Je zrejme, že poskytnutú možnosť preukázať nápravu a snahu o vedenie riadneho života v podobe ukladania podmieneného trestu odňatia slobody nevyužil, naopak opakovane spáchal ešte závažnejšiu úmyselnú trestnú činnosť a to aj v skúšobnej dobe určenej súdom. Vyššie uvedené skutočnosti tak odôvodňujú u neho tiež záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy. Krajský súd teda zistil, že u odsúdeného nebol dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, ktorý by ho zbavil predovšetkým takých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a dospel k záveru, že jednak správanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu nebolo také, aby mohol súd konštatovať naplnenie účelu trestu, pričom tiež nie je možné vysloviť u neho záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmienenom prepustení.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu zrušil a vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, na podklade ktorých bolo možné meritórne rozhodnúť, rozhodol sám tak, že podľa § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona návrh odsúdeného C. Al K. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.